

Kancelaria Adwokacka

Dariusz Goliński

adwokat

ul. Wrzeciono 33 lok. 84, 01-963 Warszawa REGON 140050216 NIP 5321418792

tel: 602 388 971 email: Dariusz.Golinski@gmail.com

Warszawa, dnia 6 lutego 2015 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
za pośrednictwem
Ministra Administracji i Cyfryzacji
ul. Królewska 27
00-060 Warszawa**

Skarżący:

1. Artur Mykowski
2. Piotr Podoba
reprezentowani przez
adw. Dariusza Golińskiego
/adres w nagłówku/

Organ:

Minister Administracji i Cyfryzacji
ul. Królewska 27
00-060 Warszawa

Skarga

na decyzję na decyzję Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 22 grudnia 2014 r., znak: DWRMNiE-WROA.6120.10.2014, doręczoną pełnomocnikowi skarżących wraz z uzasadnieniem w dniu 7 stycznia 2015 r.

Działając jako pełnomocnik skarżących Artura Mykowskiego oraz Piotra Podoby, , odpis pełnomocnictwa w załączeniu, na podstawie art. 50 § 1 w zw. z art. 3 § 2 pkt. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze. zm.) [„**p.p.s.a.**”] zaskarżam w całości decyzję Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 22 grudnia 2014 r., znak: DWRMNiE-WROA.6120.10.2014, doręczoną pełnomocnikowi skarżących wraz z uzasadnieniem w dniu 7 stycznia 2015 r. utrzymującą w mocy własną decyzję z dnia 10 października 2014. znak DWRMNiE-WROA.6120.10.2014 umarzającą postępowanie o wpis do Rejestru kościołów i innych związków wyznaniowych Kościoła Latającego Potwora Spaghetti.

Zaskarżonej decyzji zarzucam naruszenie:

- 1 prawa dające podstawę do wznowienia postępowania administracyjnego tj. art. 145 § 1 pkt 3 k.p.a. w zw. z art. 24 § 1 pkt 5 k.p.a. w zw. z art. 127 § 3

k.p.a. z uwagi na udział przy ponownym rozpoznaniu sprawy osoby podlegającej wyłączeniu tj. Stanisława Huskowskiego,

- 2 przepisów postępowania mogących mieć wpływ na wynik sprawy tj.
 - a. art. 7, 8, 77 § 1, 80, 107 § 3 k.p.a. poprzez nieodniesienie się przez organ do wszystkich zarzutów podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz oparciu decyzji nie o całokształt materiałów dowodowych lecz wyłącznie opinię zleconą przez organ,
 - b. art. art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 105 § 1 k.p.a. poprzez utrzymanie w mocy decyzji umarzającej postępowanie w sytuacji, w której nie zaistniała przesłanka bezprzedmiotowości,
 - c. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz.U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.) [„**p.p.s.a.**”] poprzez dopuszczenie ekspertyzy co do spełniania przez utworzony przez wnioskodawców związek wyznaniowy cech wspólnoty religijnej, która jest w postępowaniu rejestrowym niedopuszczalna oraz podważa istotę funkcjonowania organu rejestrowego,
- 3 przepisów prawa materialnego mogących mieć wpływ na wynik sprawy tj. art:
 - a. 10 ust. 1 w zw. z art. 2 ustt. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz. U. 2005 Nr 231, poz. 1965, ze zm.) [„**Ustawa**”] w zw. z art. w zw. z art. 25 ust. 2, art. 31 ust. 3, art. 53 ust. 1 i 2 Konstytucji RP w zw. z art. 9, 11, 14 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności [„**EKPC**”] poprzez pozbawienie wnioskodawców prawa do korzystania z wolności sumienia i wyznania polegające na nieuprawnionej ingerencji organu rejestrowego w wolności dotyczące sfery wierzeń wnioskodawców, co w konsekwencji doprowadziło do niedopuszczalnej oceny prawowitości przekonań religijnych wnioskodawców.

Wskazując na powyższe, wnoszę o

1. uchylenie w całości zaskarżonej decyzji oraz decyzji ją poprzedzającej,
2. zasądzenie od organu na rzecz skarżących kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych

Uzasadnienie

Ad.1

Zarówno zaskarżona decyzja jak i wydana w dniu 10 października 2014 r. decyzja umarzająca postępowanie została wydana nie przez piastuna funkcji ministra – Ministra Administracji i Cyfryzacji, lecz przez osobę działającą z upoważnienia piastuna funkcji ministra – Stanisława Huskowskiego. Zgodnie z uchwałą składu 7 sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 maja 2010 r., I OPS 13/09 przepis art. 24 § 1 pkt 5 k.p.a. nie ma zastosowania jedynie do osoby piastującej funkcję ministra, w rozumieniu art. 5 § 2 pkt 4 k.p.a., w postępowaniu, o jakim mowa w art. 127 § 3 k.p.a. (por. wyrok WSA z 16 września 2011 r. IV SA/Wa 666/11). Z powyższego wynika, że przy ponownym rozpoznaniu sprawy Pan Stanisław Huskowski podlegał wyłączeniu z mocy prawa na podstawie art. 24 § 1 pkt 5 k.p.a. Zgodnie z art. 145 § 1 pkt 3 k.p.a. „w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli decyzja została wydana przez pracownika lub organ administracji, który podlega wyłączeniu stosownie do art. 24, 25 i 27”. Zważywszy, że przy ponownym rozpatrzeniu sprawy brał udział pracownik organu podlegający wyłączeniu, dlatego też w niniejszej sprawie zaistniała przesłanka, o której mowa w art. 145 § 1 pkt 1 lit. b p.p.s.a. w zw. z art. 145 § 1 pkt 3 k.p.a. w zw. z art. 24 § 1 pkt 5 k.p.a., która powinna skutkować uchyleniem zaskarżonej decyzji.

Ad. 2

Z uzasadnienia zaskarżonej decyzji wynika, że organ ponownie rozpatrując sprawę nie odniósł się do podnoszonych przez skarżących zarzutów dotyczących nierzetelności opinii, będącej podstawą jej wydania.

Pełnomocnik skarżących przedstawiał obszerną argumentację, dlaczego ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że opinia wydana przez prof. dr. hab. Kazimierz Banek oraz dr. Piotr Czarneckiego jest nierzetelna, gdyż jej przedmiotem nie był związek wyznaniowy, którego rejestracji dotyczył wniosek lecz wyłącznie teoretyczne rozważania na temat Kościoła Latającego Potwora Spaghetti w świetle opinii innych religioznawców. W żadnym miejscu opinii, jej autorzy nie odnoszą się do dokumentów założycielskich złożonych organowi rejestrowemu przez wnioskodawców. Organ ponownie rozpatrując sprawę, kwestię braku odniesienia się przez autorów opinii do dokumentów będących rzekomo podstawą jej sporządzania całkowicie pominął w uzasadnieniu. Jest to o tyle istotne, że zaskarżona decyzja nie została wydana w oparciu a zebrany w sprawie materiał dowodowy, lecz wyłącznie w oparciu o nierzetelną opinię.

Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych na organie administracji ciąży obowiązek odniesienia się do wszystkich podnoszonych przez stronę postępowania zarzutów i argumentów. W przypadku, gdy organ nie sprostą temu obowiązkowi uznać należy, że uzasadnienie decyzji nie spełnia wymogów art. 107 § 3 k.p.a., a rozstrzygnięcie takie powinno zostać wyeliminowane z obrotu prawnego [tak w: wyroku WSA w Warszawie z 10 czerwca 2011 r., III SA/Wa 3115/10, wyroku WSA w Poznaniu z dnia 5 marca 2014 r., IV SA/Po 1162/13].

Kolejnym przykładem nierzetelności opinii jest fragment opinii cytowany przez organ: „*Tymczasem (...) wyznawcy Latającego Potwora Spaghetti to ateści, którzy nie kryją się ze swoim ateizmem i w przeciwieństwie do innych wyznawców „wymyślonych religii” nie traktują swojej religii poważnie*”, który w rzeczywistości brzmi „*Tymczasem – **jak podkreślają badacze** - wyznawcy Latającego Potwora Spaghetti to ateści, którzy nie kryją się ze swoim ateizmem i w przeciwieństwie do innych wyznawców „wymyślonych religii” nie traktują swojej religii poważnie*”.

Z powyższego fragmentu wynika, że nie poddano badaniu wnioskodawców, lecz powołano się na bliżej nieokreślonych badaczy, którzy nie wiadomo kiedy, nie wiadomo gdzie i nie wiadomo w oparciu o jakie dokumenty wysnuli taki wniosek.

Fragment opinii, który jest całkowicie dyskwalifikujący brzmi następująco: „*Przed wszystkim jednak, musi pojawić się refleksja natury zasadniczej: czy możliwe jest, aby jakaś grupa ludzi w miarę rozsądnych i w miarę wykształconych w sposób poważny kształtowała tezę, iż w rzeczywistości istnieje Latający Potwór Spaghetti, który stworzył wszechświat, jest wszechmogący i wszechwiedzący*”.

Przyjmując powyższą argumentację organ rejestrowy powinien wszcząć z urzędu szereg postępowań dotyczących wykreślenia z rejestru wszystkich wyznań, które przewidują istnienie istoty, która stworzyła wszechświat, jest wszechmogąca i wszechwiedząca. Oznaczałoby to, że m.in. wiodące religie monoteistyczne (islam, chrześcijaństwo, judaizm) utraciłyby prawo za uznawanie ich za związki wyznaniowe.

Pełnomocnik skarżących podkreśla również, że opinia jest wewnętrznie sprzeczna, gdyż z jednej strony autorzy stwierdzają, że Kościół Latającego Potwora Spaghetti można i nie można uznać za wspólnotę religijną. Dlatego też opracowania tego nie można uznać za opinię w rozumieniu art. 84 § 1 k.p.a..

Pełnomocnik skarżących wskazuje również, że uzasadnienia decyzji umarzającej postępowania jak i z decyzji utrzymującej ją w mocy nie wynika, że organ rejestrowy wydając swoje rozstrzygnięcia oparł się o całokształt materiału dowodowego, lecz wyłącznie o opinię. Wskazać należy, że w aktach sprawy znajdują się dokumenty założycielskie, które w ocenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego spełniają wszystkie wymogi formalne, o którym mowa w art. 32 Ustawy, dodatkowo zostały dołączone materiały dokumentujące wyznawanie i szerzenie wiary (relacje ze spotkań Pastafarian), a także dotyczące występujących we wspólnocie obrzędów kultowych (relacje dokumentujące ceremonie ślubne). Pomimo zgromadzenia tak obszernego materiału dowodowego organ rejestrowy dokonując jego oceny stwierdził „*Reasumując, dowody przedstawione przez wnioskodawców nie przekonały organu rejestrowego do zmiany decyzji z dnia 10 października 2014 r. (...)*”.

Utrzymując w mocy decyzję umarzającą postępowania organ rejestrowy naruszył także art. 138 § 1 pkt 1 w zw. art. 105 § 1 k.p.a., gdyż postępowanie nie było bezprzedmiotowe, gdyż wniosek spełniał wymogi formalne, o których mowa w art. 32 Ustawy, nie było przesłanek negatywnych, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3

Ustawy. Skoro wnioskodawcy złożyli organowi rejestrowemu deklarację o utworzeniu związku wyznaniowego i wniosek o rejestrację, obowiązkiem było zakończenie procedury rejestrowej.

Pełnomocnik skarżących wskazuje, że w art. 33 ust. 1 Ustawy wskazany jest zakres, w jakim organ rejestrowy uprawniony jest do badania złożonych dokumentów w tym postępowaniu. *„W trakcie postępowania w sprawie wpisu do rejestru organ rejestrowy może żądać od wnioskodawców wyjaśnień treści wniosku w zakresie określonym w art. 32, a także zwracać się do odpowiednich organów państwowych o sprawdzenie prawdziwości zawartych we wniosku danych”*. Z powyższego przepisu wynika, że organ pod kątem formalnym bada wniosek, natomiast oświadczenie o utworzeniu związku wyznaniowego nie podlega jakimkolwiek badaniu, gdyż takie działanie sprzeczne byłoby z Konstytucją oraz z EKPC.

Jedynie nowelizacja Ustawy w tym zakresie uprawniałaby organ rejestrowy do badania prawdziwości deklaracji o utworzeniu związku wyznaniowego. Skoro Ustawodawca nie przewidział takiej procedury, to działanie organu w tym zakresie nosi znamiona bezprawności.

Tym samym nie sposób uznać, że postępowanie było bezprzedmiotowe.

Wbrew stanowisku organu, doszło w niniejszej sprawie do naruszenia art. 153 p.p.s.a., gdyż jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 8 maja 2014 r., sygn. akt I SA/Wa 1517/13 *„dopuszczenie ekspertyzy co do spełnienia przez wnioskodawcę wymogów formalnych składanego wniosku podważa istotę organu rejestrowego”*. Dlatego też dopuszczenie ekspertyzy w tym postępowaniu było sprzeczne z opinią wyrażoną przez sąd administracyjny. Podkreślić należy, że do dokonania wpisu do Rejestru kościołów i innych związków wyznaniowych nie są potrzebne wiadomości specjalne, gdyż postępowanie to ma charakter wyłącznie rejestrowy.

Prowadzenie postępowania, które nie dotyczy rejestracji lecz badania prawowitości przekonań oraz prawdziwości wiary wprowadza dodatkowy nieznanym Ustawie wymóg formalny wniosku. Oparcie zaś rozstrzygnięcia zawartego o ekspertyzę, w której religioznawcy wydają rozstrzygnięcie podważa zarówno istotę funkcjonowania organu rejestrowego jak i może budzić wrażenie, że to nie organ rejestrowy wydał decyzję, lecz decyzja została wydana przez religioznawców sporządzających opinię.

Ad. 3

Wydając zaskarżoną decyzję organ naruszył również przepisy prawa materialnego. Jak wskazywali wnioskodawcy w toku postępowania prawo do wyznawania religii zagwarantowane jest w Konstytucji RP.

Państwo polskie zgodnie z art. 53 ust. 1 Konstytucji każdemu zapewnia wolność wyznania i religii. Powyższa zasada została doprecyzowana w ust. 2, w którym to określono, że wolność religii obejmuje wolność wyznawania lub przyjmowania religii według własnego wyboru oraz uzewnętrzniania swojej religii.

Działania organu, który zakwestionował prawowitość przekonań religijnych wnioskodawców doprowadziła w konsekwencji do naruszenia konstytucyjnie przysługujących praw do wyznawania i uzewnętrzniania religii przez członków Kościoła Latającego Potwora Spaghetti.

Wskazywanie w decyzji, że w rzeczywistości wnioskodawcy nie utworzyli wspólnoty religijnej, lecz ich działanie polega na próbie ośmieszania istniejących wyznań stanowi naruszenie przez organ rejestrowy zasady bezstronności państwa w sprawach przekonań religijnych określona w art. 25 Konstytucji.

Organ, pomimo określonych Konstytucją zasad w zakresie bezstronności i dokonał arbitralnej oceny wyznawanej przez wnioskodawców wiary, ograniczając obywatelom prawo do wyznawania i uzewnętrzniania wyznawanej przez nich wiary w Latającego Potwora Spaghetti.

Przepisy EKPC, Konstytucji oraz Ustawy wprowadzają ograniczenia dotyczące zasad regulujących swobodę wyznania, lecz jest to możliwe wyłącznie z uwagi na interesy bezpieczeństwa publicznego, ochronę porządku publicznego, zdrowia i moralności lub ochronę praw i wolności innych osób (art. 9 ust. 2 EKPC, art. 31 ust. 3 Konstytucji, art. 33 ust. 3 Ustawy). Dlatego też rola konstytucyjnego organu, jakim jest Minister Administracji i Cyfryzacji w przypadku postępowania o wpis do Rejestru kościołów i innych związków wyznaniowych ogranicza się wyłącznie do charakteru rejestracyjnego. Zgodnie z poglądami wyrażonymi na gruncie przestrzegania przepisów EKPC w zakresie rejestracji związków wyznaniowych tworzenie Kościołów i innych związków wyznaniowych uzależnione jest wyłącznie od swobodnie powziętej decyzji samych wyznawców [tak w: L. Wiśniewski, Wolność sumienia i wyznania w europejskiej konwencji praw człowieka i w prawie polskim, Państwo i Prawo nr 8/1991, str. 21]. Wyrazem tego jest brzmienie art. 30 ust. 1 Ustawy, który mówi o złożeniu organowi deklaracji o utworzeniu związku wyznaniowego. Wskazać również należy, że art. 2 ust. 1 Ustawy brzmi „*Korzystając z wolności sumienia i wyznania obywatele mogą w szczególności tworzyć wspólnoty religijne*”. Natomiast dokonane przez organ rejestrowy uznanie czy Kościół Latającego Potwora Spaghetti jest związkiem wyznaniowym naruszyło prawo obywateli do „*Korzystania z wolności sumienia i wyznania*”, gdyż umarzając postępowanie organ rejestrowy pozbawił wnioskodawców „wolności sumienia i wyznania”.

Załączniki
pełnomocnictwo,
dowód uiszczenia wpisu
odpis skargi.